

Súd: Okresný súd Revúca
Spisová značka: 0T/18/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6816000025
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Šedivec
ECLI: ECLI:SK:OSRA:2016:6816000025.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Revúca sudcom pre prípravné konanie JUDr. Miroslavom Šedivcom v trestnej veci proti obžalovanému S. V., nar. XX.XX.XXXX v Brezne, trvale bytom T. XXX, S.O., t. č. bytom J. XXX, S., V. W., pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 20. júna 2016, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný: S. V.
nar. XX.XX.XXXX C. D.,
trvale bytom T. XXX, S., T. Č. D. J. XXX, S.,

j e v i n n ý , ž e

v období od 14.00 hod. dňa 04.06.2016 nenastúpil bez vážneho dôvodu výkon trestu odňatia slobody v Ústave na výkon väzby a ústave na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica, ktorého výkon trestu mu vyplýval z trestného rozkazu Okresného súdu Revúca sp. zn. 1T/22/2016 zo dňa 07.04.2016, právoplatného dňa 04.05.2016, hoci dňa 18.05.2016 do vlastných rúk prevzal písomnú výzvu Okresného súdu Revúca na nástup do výkonu trestu odňatia slobody najneskôr dňa 04.06.2016, na písomnú výzvu okresného súdu nereagoval, o odklad výkonu trestu odňatia slobody nepožiadaval,

t e d a

maril výkon rozhodnutia súdu tým, že bez vážneho dôvodu nenastúpil výkon trestu odňatia slobody v lehote stanovenej súdom,

t ý m s p á c h a l

prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

r o z h o d o l :

Z a t o m u s ú d u k l a d á

podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri zistení poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona a pri zistení jednej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, a podľa § 54 Trestného zákona trest povinnej práce vo výmere 250 (dvestopäťdesiat) hodín, ktorý je povinný vykonať najneskôr do jedného roka od jeho nariadenia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Revúca podal dňa 14.06.2016 na súd obžalobu na obžalovaného S. V. pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako je uvedené v obžalobe.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní po poučení podľa § 257 Trestného poriadku vyhlásil, že je vinný a na všetky otázky, ktoré mu súd položil v zmysle § 333 ods. 3 písm. c/,d/,f/,g/,h/ Trestného poriadku odpovedal zhodne „áno“. Následne súd po návrhu prokurátora a obhajcu obžalovaného podľa § 257 ods. 6 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinný a vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku sa nevykoná a vykoná dôkazy súvisiace výrokom o treste a náhrade škody.

Súd na základe prijatého vyhlásenia obžalovaného o vine uznal obžalovaného vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného a prečítaním listinných dôkazov: správa Mesta Jelšava č. I. 15, odpis registra trestov č. I. 16, trestný rozkaz č. I. 13, výpis z evidencie priestupkov č. I. 19, na základe čoho mal preukázaný nasledovný skutkový stav:

Obžalovaný je nezamestnaný, spolu so svojou družkou a ich piatimi deťmi žije v osade J. v mestskom nájomnom byte. Obžalovaný často požíva alkoholické nápoje, v minulosti bol prejednávaný komisiou na ochranu verejného poriadku za zanedbávanie povinnej školskej dochádzky detí. Dvaja synovia obžalovaného boli z dôvodu nedostatočnej starostlivosti umiestnení do reedukačného centra.

Obžalovaný bol v minulosti už celkom 10-krát súdne trestaný väčšinou za majetkovú trestnú činnosť, naposledy trestným rozkazom Okresného súdu Revúca sp. zn. 1T/22/2016, ktorým mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní dvoch mesiacov, nenastúpenie ktorého trestu obžalovaným v určenom termíne je predmetom tohto súdneho konania. Predtým bol obžalovaný naposledy vo výkone trestu odňatia slobody v roku 2013 po dobu osem mesiacov na základe trestného rozkazu Okresného súdu Revúca sp. zn. 2T/16/2013. Obžalovaný je tiež pravidelne postihovaný za páchanie priestupkov najmä na úseku cestnej dopravy, proti majetku a proti občianskemu spolunažívaniu, a to za obdobie rokov 2012 - 2016 celkom 19-krát.

Súd vzhľadom na vykonané dokazovanie zistil u obžalovaného jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, teda že obžalovaný sa k spáchaniu trestného činu priznal a trestný čin úprimne oľutoval a jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, teda že obžalovaný bol už za trestný čin odsúdený. Týmto rozsudkom súd uznal obžalovaného za vinného zo spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Tr. zákona a to tým konaním, že obžalovaný bez vážneho dôvodu nenastúpil výkon trestu odňatia slobody v trvaní dvoch mesiacov. Podľa ustanovenia § 348 ods. 1 písm. a) Tr. zákona obžalovanému možno uložiť trest v rozpätí zákonnej sadzby 0 až 2 roky. Pri ukladaní trestu sa súd riadil ustanoveniami § 34 Trestného zákona, s prihliadnutím tiež na ustanovenie § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. m) Trestného zákona. Pri určení druhu a výšky trestu zároveň súd zohľadnil aj mieru, akou konanie obžalovaného zasiahlo objekt trestného činu.

Základné zásady ukladania trestov (určovania druhu a výmery trestu) upravuje § 34 ods. 4 a 5 Trestného zákona. Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Podľa § 34 ods. 5 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne:

a) u spolupáchateľov aj na to, akou mierou konanie každého z nich prispelo k spáchaniu trestného činu,

b) u organizátora, objednávateľa, návodcu a pomocníka aj na význam a povahu ich účasti na spáchanom trestnom čine,
c) pri príprave na zločin a pri pokuse trestného činu aj na to, do akej miery sa konanie páchatel'a priblížilo k dokonaniu trestného činu, ako aj na okolnosti a na dôvody, pre ktoré k dokonaniu trestného činu nedošlo.

Uvedené ustanovenia § 34 ods. 4 a 5 Trestného zákona vôbec neupravujú aký význam má pri ukladaní trestu a pri určovaní jeho druhu a výmery okolnosť, akou mierou zasiahlo konanie páchatel'a objekt trestného činu (s výnimkou ustanovenia § 34 ods. 5 písm. c) Trestného zákona, ktorého použitie však v tejto veci vzhľadom na dokonanie činu neprichádza do úvahy a sčasti vo forme následku trestného činu). To však neznamená, že pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu by sa malo prihliadať iba na okolnosti uvedené v § 34 ods. 4 a 5 Trestného zákona a že by pritom bolo úplne irelevantné, do akej miery konanie páchatel'a priamo zasiahlo objekt trestného činu. Z ustanovení osobitnej časti Trestného zákona je potrebné vyvodiť základnú zásadu (v § 34 Trestného zákona ani neuvedenú) rovnako záväznú pri ukladaní trestu a určovaní jeho druhu a výmery, ktorá spočíva v ekvivalencii druhu a výmery trestu k miere, akou konanie páchatel'a zasiahlo objekt trestného činu.

Objektom trestného činu vraždy je ochrana ľudského života. Podľa § 145 ods. 1 Tr. zákona, kto iného úmyselne usmrť, potrestá sa odňatím slobody na 15 až 20 rokov. Podľa § 145 ods. 2 písm. a) Tr. zákona, odňatím slobody na 20 až 25 rokov alebo trestom odňatia slobody na doživotie sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 na dvoch osobách. Z uvedených ustanovení vyplýva, že páchatel'ovi sa uloží tým prísnejší trest, čím viac osôb usmrť, t.j. čím viac zasiahne objekt trestného činu.

Objektom trestného činu krádeže je ochrana majetku. Podľa § 212 ods. 1 Tr. zákona, kto si prisvoji cudziu vec tým, že sa jej zmocní a spôsobí tak malú škodu, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky. Podľa § 212 ods. 3 písm. a) Tr. zákona, odňatím slobody na 6 mesiacov až 3 roky sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2 a spôsobí ním väčšiu škodu. Podľa § 212 ods. 4 písm. a) Tr. zákona, odňatím slobody na 3 roky až 10 rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2 a spôsobí ním značnú škodu. Podľa § 212 ods. 5 písm. a) Tr. zákona, odňatím slobody na 10 rokov až 15 rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2 a spôsobí ním škodu veľkého rozsahu. Z uvedených ustanovení vyplýva, že páchatel'ovi sa uloží tým prísnejší trest, čím väčšiu škodu na cudzom majetku spôsobí, t.j. čím viac zasiahne objekt trestného činu.

Objektom trestného činu nezaplatenia dane je ochrana záujmu štátu na riadnom výbere daní. Podľa § 278 ods. 1 Tr. zákona, kto vo väčšom rozsahu nezaplatí splatnú daň, potrestá sa odňatím slobody až na 3 roky. Podľa § 278 ods. 2 Tr. zákona, odňatím slobody na 1 až 5 rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 v značnom rozsahu. Podľa § 278 ods. 3 Tr. zákona, odňatím slobody na 3 až 8 rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 vo veľkom rozsahu. Z uvedených ustanovení vyplýva, že páchatel'ovi sa uloží tým prísnejší trest, čím väčšiu škodu spôsobí štátu nezaplatením dane, t.j. čím viac zasiahne objekt trestného činu.

Z uvedených náhodne vybraných ustanovení osobitnej časti Trestného zákona vyplýva prvá a najzákladnejšia zásada ukladania trestu a určovania jeho druhu a výmery, že totiž prvým v tomto smere určujúcim hľadiskom nie sú len okolnosti uvedené v ustanovení § 34 Trestného zákona, ale je to práve miera, akou konanie páchatel'a zasiahlo objekt trestného činu. Uložený trest musí preto vždy zodpovedať v prvom rade rozsahu, v akom páchatel' svojim konaním ohrozil alebo porušil objekt príslušnej skutkovej podstaty trestného činu. Okolnosti uvedené v ustanovení § 34 Trestného zákona, predovšetkým v ods. 4 a 5, sú len doplnujúcimi okolnosťami, ku ktorým má súd prihliadať pri ukladaní trestu a určovaní jeho druhu a výmery, slúžiacimi k modifikácii výmery a druhu uloženého trestu v prvom rade určených podľa toho, ako konanie páchatel'a zasiahlo objekt trestného činu, a prispôsobenia druhu a výmery trestu okolnostiam spáchania trestného činu, pomerom páchatel'a a pod.

Objektom trestného činu podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona je záujem štátu na riadnom výkone uložených trestov odňatia slobody, v súdenom prípade teda záujem štátu na výkone trestu odňatia slobody v trvaní dvoch mesiacov. Pokiaľ následkom obžalovaným spáchaného trestného činu bolo porušenie záujmu štátu na riadnom výkone trestu odňatia slobody v trvaní dvoch mesiacov, uloženie trestu odňatia slobody v trvaní prokurátorom navrhovaných štyroch mesiacov v rámci trestnej sadzby 0 - 2 roky by bolo zjavne neprimerané a nezodpovedajúce miere, akou konanie obžalovaného zasiahlo

objekt trestného činu. Uložený trest odňatia slobody v trvaní štyroch mesiacov by bol dvojnásobkom výmery skôr uloženého trestu v trvaní dvoch mesiacov (ktorý je objektom obžalovaným spáchaného trestného činu).

Vychádzajúc z uvedeného pomeru (dvojnásobok výmery nenastúpeného trestu) potom horná hranica trestnej sadzby podľa § 348 ods. 1 v trvaní 2 roky by bola primeraným trestom za nenastúpenie výkonu uloženého trestu odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov (pri páchatelovi, ktorý by nenastúpil výkon trestu odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov za rovnakých okolností spáchania činu a pomerov ako u obžalovaného v súdnej veci). Okolnosti spáchania činu a spoločenská nebezpečnosť a pomery obžalovaného (ktorý pácha trestnú činnosť opakovane a skôr ukladané tresty v tomto smere nemali na osobu obžalovaného podstatnejší vplyv) nie sú ani zďaleka výnimočné a je len otázkou času, kedy iný páchatel za rovnakých okolností ako je tomu v prejednávanej veci nenastúpi výkon uloženého trestu odňatia slobody, napr. v trvaní 5 rokov. Takémuto páchatelovi by však bolo podľa zákonnej sadzby možné uložiť len trest odňatia slobody do 2 rokov, hoci pri zachovaní ekvivalencie uloženého trestu (pretože v rovnakej veci by mal byť uložený rovnako určený trest), primeraným trestom by bol trest odňatia slobody v trvaní 10 rokov (teda dvojnásobok výmery nenastúpeného trestu); takémuto páchatelovi by teda ani nebolo možné uložiť v rámci zákonnej sadzby primeraný trest.

Nenastúpenie výkonu trestu odňatia slobody nemá kvalifikovanú skutkovú podstatu (§ 348 ods. 2 sa k ustanoveniu § 348 ods. 1 písm. a) ako kvalifikovaná podstata nevzťahuje), trestná sadzba podľa § 348 ods. 1 Tr. zákona v rozpätí 0 až 2 roky je preto určená pre nenastúpenie trestov odňatia slobody v trvaní od 1 mesiaca až do 25 rokov (resp. doživotie), nenastúpenie každého takéhoto trestu je zároveň možné potrestať len v rámci tejto zákonnej sadzby. Preto pri zohľadnení miery akou konanie páchatela zasiahlo objekt trestného činu, dolná hranica trestnej sadzby podľa § 348 ods. 1 Tr. zákona je určená pre potrestanie páchatela, ktorý nenastúpi trest odňatia slobody kratšieho trvania (v trvaní niekoľko mesiacov) a horná hranica tejto trestnej sadzby je určená pre páchatela, ktorý nenastúpi trest odňatia slobody dlhšieho trvania napr. až na 25 rokov (alebo doživotie).

Z uvedených dôvodov, keďže obžalovaný nenastúpil výkon trestu odňatia slobody v trvaní dvoch mesiacov, t.j. najmä pri zohľadnení miery akou obžalovaný zasiahol objekt trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, by uloženie trestu odňatia slobody obžalovanému bolo neprimerane prísny druhom trestu (a to aj vo forme podmieneného odkladu výkonu trestu). Preto súd obžalovanému pri určovaní druhu trestu považoval za primerané uložiť alternatívny trest povinnej práce, s ktorého uložením obžalovaný súhlasil.

Pri určovaní výmery uloženého trestu povinnej práce súd vzal do úvahy okolnosti spáchania trestného činu, spoločenskú nebezpečnosť a rodinné a osobné pomery obžalovaného, ktorý páchal trestnú činnosť opakovane, pričom skôr ukladané tresty v tomto smere nemali na osobu obžalovaného podstatnejší vplyv. Súd taktiež prihliadal na to, že obžalovaný sa dopúšťa opakovane rôznej priestupkovej činnosti, a napokon zohľadnil aj zhodný pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností a tiež potrebu starostlivosti o rodinu obžalovaného. Takto súd, zohľadniac uvedené skutočnosti, uložil obžalovanému trest povinnej práce vo výmere dvestopäťdesiat hodín, teda v hornej časti zákonom stanovenej sadzby od 40 hodín do 300 hodín.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku. Pre osoby, ktoré boli prítomné pri vyhlásení rozsudku plyní lehota od jeho vyhlásenia. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Pre osoby, ktoré neboli prítomné pri vyhlásení rozsudku, plyní 15 dňová lehota od doručenia rozsudku.